

Lucia Verona

CU PLUTA PE INTERNET

Lucia Verona

Cu pluta pe Internet

Reportaje din irealitatea imediată a iubitorilor de animale

Oamenii sunt, se știe, mari iubitori de animale. Unii au câini, alții pisici, poate canari, papagali, chiar lei, maimuțe și șerpi boa. Dar ce rost are să vă vorbesc despre moda din secolul trecut? În secolul 21, este foarte clar, fiecare om va avea un șoarece. În traducere, mouse.

WWW.ASTROLOGIE	3
UNORA LE PLAC BLONDELE	5
ȘCOALA SĂRUTULUI	7
MAȘINA DE SCRIS	9
CEASORNICUL MORȚII	11
ROMANUL SOLUBIL	13
TOTUL DESPRE SEX	15
JUNA BUNICĂ	18
AMORUL SI MARELE ZID	20
CÎȚI ANI AI? PE BUNE?	22
VA URMA (ROMEO SI JULIETA, VARIANTA INTERACTIVA)	25
ANANOVA, EVE SOLAL SI ALTELE	27
SINUCIDERE LA LICITAȚIE	30
DRAGOSTEA ȘI VIROZA	32

www.astrologie

E dimineață. Ora 4,45, arată ceasul de pe noptieră. Trebuie să mă scol, să prind măcar două ore de Internet. Acum, pînă telefonul e la tarif de noapte. Mă instalez la calculator, citesc știrile – azi, nimic interesant -, mă uit cum va fi vremea la București, răsfoiesc un „Le Monde”, ascult Radio România Actualități în Real Audio, caut niște poze... Apoi îmi caut horoscopul. Ce-or mai fi spunînd astrele despre zodia mea? Hm, mi se prezice o zi mohorîță și fără bucurii. Nu-mi place, așa că răsfoiesc mai departe, mai găsesc un horoscop, poate mai amabil. Nu e cazul, al doilea susține că voi avea necazuri la drum – deci să stau acasă - și certuri în familie. Al treilea zice că-mi voi strica relațiile cu șefii, dar că în viața de familie totul va fi O.K., adică pe dos decît precedentul, nu mai înțeleg ce vor de la mine stelele astea. Al patrulea îmi dă o rază de încredere: Mîine va fi și mai rău. Al cincilea, că e o zi ideală pentru cumpărături, cu condiția să nu cheltuiesc prea mult. Ce idee! Cum să faci cumpărături fără să cheltuiești? E clar, voi avea o zi proastă, asta e,

nimeni nu e obligat să aibă tot timpul numai bucurii și succese. Se apropie ora șapte, trebuie să închei cu navigația pe Internet, m-am supărat pe el, nu e bun de nimic, atâtea horoscoape și toate proaste, mai bine să-mi văd de treburile mele. Dar tocmai acum mi-a sosit, prin e-mail, horoscopul cotidian la care sînt abonată. N-o să vă vină să credeți, zice că voi avea o zi minunată, cu mari realizări profesionale și cu o întâlnire romantică, seara. Asta așteptam, e cu totul altceva, este exact ce-mi doream. De fapt, Internetul nu-i chiar atît de rău, mai afli o știre, mai citești un horoscop... Pe scurt, e locul unde poți găsi orice... dacă ai bani să plătești nota de telefon.

Unora le plac blondele

El este informatician și englez. Ea este blondă și americană. Ei se întâlnesc pe autostrada informației, undeva într-o “chat room”, nu ni se spune adresa. El îi face curte, ea nu zice nu. Povestea lor de dragoste se desfășoară pe Internet. După mai multe luni de amor virtual, el o cere de nevastă, ea acceptă și-l cheamă în America.

El își lasă locul de muncă, vinde tot ce mai are (nu prea mult) și, cu bruma de bani strânși (1400 dolari), aterizează în America, în brațele primitoare ale blondei și frumoasei logodnice. Cei doi îndrăgostiți petrec o săptămână de vis într-o foarte confortabilă rulotă.

În a șaptea zi, logodnica îi cere să plece. Nu-l mai vrea. Nu-l mai vrea și pace. Asta e. El înțelege aluzia, dar ar vrea, la plecare, măcar să-și recupereze banii pe care-i încredințase ei ca să-i depună la bancă. Ea dispare fără urmă.

Nefericitul logodnic se adresează justiției, care-i face dreptate, condamnînd-o pe capricioasa logodnică, apărută între timp, ori să-i dea banii, ori să intre la pușcărie. Asta-l mai scoate din starea depresivă în care căzuse la aflarea veștii că blonda și gingașa lui logodnică era de mult măritată și, în plus (de fapt, în minus), nu avea nici cont la bancă.

Doamnelor și domnilor, ceea ce ați citit nu este un episod dintr-o telenovelă, ci o întâmplare reală, cu personaje reale, care s-au întâlnit pe Internet. Nu degeaba se spune că pe Internet găsești orice, dacă știi unde și cum să cauți.

Școala sărutului

Nu, acest titlu nu este inventat de mine, este titlul unei rubrici dintr-o pagină de Internet dedicată sărutului. Dacă nu mă credeți, nu aveți decît să căutați la adresa www.virtualkiss.com, acolo, doamnelor, domnișoarelor și domnilor, sărutul este analizat, catalogat, definit, categorisit, acolo înțelegeți că pînă acum ai fost un biet amator, un nenorocit de diletant care săruta așa cum făcea dl. Jourdain proză și asta, evident, nu e bine. Deci, mergeți la, școală, mergeți și învățați, învățați, învățați, cum spunea tovarășul Lenin în veacul care abia a trecut.

De la un mic pupic la sărutul adînc și total zis “French kiss”, școala aceasta te învață totul despre buze și limbă, despre utilizarea organelor respective în toate variantele.

O singură omisiune am constatat în programa analitică (sau curriculum, cum e mai șic să-i spui acum) a școlii sărutului: nu se suflă nici o vorbă despre acel important element al vieții social-politice, pupatul în fund. Sau pupincurismul, dacă vi se pare mai frumos spus. Presupun

că și aici există o tehnică, nu poți săruta oricum, oricând și oricui respectiva parte anatomică. Dar cunosc destui specialiști în acest domeniu și sînt convinsă că se va găsi cineva dintre ei să se ocupe și de acest important capitol, pentru ca absolvenții școlii sărutului să fie pregătiți pentru viață.

Mașina de scris

O depeșă primită prin e-mail mă anunță că a fost creat primul program de calculator care scrie proză. Din aproape în aproape, găsesc site-ul unde s-a publicat prima povestire artificială. Numele autorului, adică al programului, este Brutus, iar povestirea are ca temă, logic, trădarea.

Pentru că, nu-i așa, despre asta este vorba. Trădare. De trei ori trădare, stimabililor. Și stimabilelor.

Trebuie să mai spun că povestirea artificială a fost dată spre lectură unor critici literari, împreună cu alte două sau trei povestiri, naturale acestea, adică scrise de oameni. Numai un sfert sau o treime dintre acești cititori profesioniști și-au dat seama care text este scris de mașină, ceea ce înseamnă că Brutus, fără a produce o capodoperă, s-a descurcat cât de cât onorabil.

Povestirea în sine, mai degrabă o schiță, este mediocră. Un episod luat parcă din “Beverly Hills”. Cu același vocabular restrâns, ca să înțeleagă tot telespectatorul. Printre locurile comune, o singură expresie pare stingheră, aterizată aici din întâmplare, venind de pe meleagurile lui Shakespeare sau, dacă vreți, ale lui Vladimir Nabokov. Hrănit cu 500 de lucrări în proză din diferite epoci, Brutus a simțit nevoia de a-și trăda și creatorul, un savant american cu nume scandinav, prin această evadare dintr-o unitate stilistică de nivelul școlii generale, care, fără îndoială, i-ar fi fost accesibilă.

Și totuși, nu această trădare a lui Brutus mă deranjează, ci trădarea celor care, cu mijloacele tehnologiei moderne, studiază literatura pentru a o distruge.

Ceasornicul morții

Vreți cu tot dinadinsul să aflați cât veți mai zăbovi pe acest tărîm? Vă interesează din vreun motiv oarecare data exactă la care vă veți încheia viața? Vă gândiți, poate, că dacă ați știți cât aveți de trăit ați avea mai multe șanse de reușită într-un domeniu sau altul? Că ați putea găsi mai ușor un loc de muncă, ați știți dacă să dați bani pe doctor sau mai bine să-i jucați la ruletă? Că nu v-ați mai certa cu consoarta sau consortul, pentru că fiecare clipă e prețioasă? Nimic mai simplu. Internetul vă oferă un răspuns și la această întrebare, printr-un site în culori sumbre – normal, nu? – care funcționează la adresa www.deathclock.com și este gratuit, ceea ce nu-i de colo, într-un mediu în care pentru orice informație mai de doamne-ajută trebuie să plătești. Nu vi se cere decît data nașterii, după care programul vă oferă posibilitatea de a vă cunoaște ziua morții, în trei variante: normală, pesimistă și sadică. Înțelegeți dumneavoastră cum

stau lucrurile. Pentru a înviora puțin atmosfera, acest site vă îmbie și cu opțiunea de a vă face, pe loc, testamentul. Pentru orice eventualitate. Dar asta, evident, contra cost.

Romanul solubil

Chiar așa. Instant novelist, adică romancier instantaneu, ce sa fac daca sună a instant coffee, cafea instant, solubilă, pui o linguriță, adaugi zahăr, puțină apă, freci cu nădejde, completezi cu apă și iese o bunătate de băutură cu spumă.

Romancierul instant, spre deosebire de cafeaua instant, nu produce spumă, ci proză. Mă rog, e un fel de a spune.

El scrie, la cererea unor clienței, un roman de 60 de secunde, ba chiar e invitat la petreceri și plătit să producă asemenea obiecte.

Cum sună un asemenea roman? Cam ca sinopsisul unui episod de telenovelă sau de soap-opera. Foaaarte literar.

Dar să știți că eu îl înțeleg. Atît de bine, încît voi pune subtitlul “roman” unora din eseurile aici de față. Nu am pretenția că am scris vreunul din aceste eseuri-romane în 60 de secunde sau că poate fi citit în

60 de secunde, oricum nu am pasiunea recordurilor de viteză. Nici a romanelor de trei parale.

Totul despre sex

Mă rog, aproape. Subiectul este, pe cât de sexy, pe-atît de vast, așa că nu pot avea pretenția de a-l epuiza într-o pagină. Trebuie să vă spun, deși nu cred că veți fi prea surprinși, că pe locul 1 în topul cuvintelor cheie folosite pentru a găsi ceea ce cauți în Web este sexul. Pe locul doi este MP3. Cu șanse de a trece pe locul unu.

Toată lumea caută sex în realitatea virtuală, mă întreb ce satisfacții găsește, adică, mai pe șleau, care este rezultatul acestui voyeurism la scară planetară. Persoane mai puțin sofisticate ar numi fenomenul folosind alte cuvinte cheie, cum ar fi onanie sau masturbare. De altfel, masturbarea, doamnelor și domnilor, este cu căldură recomandată, chiar și de 4 ori pe săptămînă, ne spune un doctor care dă sfaturi privind viața sexuală pe un site pentru femei, face bine la sănătate,

mai bine singur decît de loc, dacã n-ai cu cine, bazeazã-te pe tine. Existã chiar și o „lunã a masturbãrii”, cum era la noi „luna cadourilor” sau „luna albiturilor”. “Fir-ar sã fie de labagii!”, ar exclama aici oameni cu mai puținã înțelegere pentru manifestãrile virtuale, ceea ce nu-i împiedicã sã caute site-urile pe care femeii de toate vîrstele și culorile își etaleazã farmecele nude și oferã plăceri din cele mai exotice. Contra cost, de obicei, pentru cã sexul a fost întotdeauna o afacere profitabilã și de ce-ar face cibersexul excepție, se oferã înșã, gratis, poze lãmuritoare și îmbietoare.

Gratuite sunt și unele site-uri aflate sub genericul “întîlniri pentru adulți” unde, la adãpostul unui pseudonim, poți sã-ți cauți partenerul sau partenera cu care sã purcezi la diferite extravagante sexuale, în doi, în trei, în cîtii vrei, cu descrieri amãnușite și, uneori, poze. Nu chipuri surizãtoare sau extaziate, ci organe genitale în stare de repaus, erecție sau funcționare. Tot aici ai și posibilitatea sã faci sex virtual. Dacã poți.

Se pare cã românii stau bine la acest capitol. Deși, cînd vãd statisticile, nu doar privind rîvna cu care conașionalii noștri tasteazã XXX, ci și altele mai de detaliu, îmi vine sã exclam „What's wrong with them?”.

Majoritatea românilor interesați de sex pe Internet sunt bărbați care caută femei. Ne-am liniștit. E bine. Mda, dar interesant este că majoritatea acestei majorități sunt bărbați între 30 și 35 de ani, însurați. Chiar nu găsesc femei în afara spațiului virtual? Nu pot să vă spun eu, poate au psihologii o explicație. Sau sociologii.

Dar ceea ce trebuie să vă spun eu, pe baza datelor statistice, nu pot să nu vă spun, trebuie să vă dau această veste, este că aproape toți acești amatori de sex virtual sau virtuali amatori de sex real, adică 97,3 la sută, scriu e-mailuri erotice exclusiv în zilele de luni, marți, miercuri, joi și vineri, între orele 9 și 17. Adică în timpul programului de lucru. No comment.

Juna bunică

Aș dori s-o cunosc pe acea doamnă din Cluj, descrisă în ziare ca “net-bunicuța”. Trebuie că are vîrsta mea sau mai mult, probabil o tînăra pensionară cu mult timp liber și poftă de viață pe măsură. Mai ales poftă de vorbă. De bîrfă. De pălăvrăgeală, pur și simplu. Adică, mai pe internetește, chat. Instalată comod la un Internet-café, cu o cafea și o țigară alături, bunicuța cu pricina intra pe cîte un chat și se recomanda drept studentă. 23 de ani. Frumoasă, evident. Iar băieții îi făceau curte online, crezînd-o pe cuvînt, ceea ce înseamnă că bunicuța era la curent cu limbajul cel mai la modă, nu, dacă a reușit să-i păcălească. O ciudată amnezie îi trăda însă vîrsta: la plecarea din Internet-café, uita cu regularitate să plătească.

Deși eu fac parte din tagma celor care plătesc tot ceea ce consumă, nu pot să n-o iubesc pe juna bunică din Cluj, care, prin această

reușită (și, desigur, reprobabilă) impostură, a demonstrat puterea cuvîntului și a imaginației. Și a mai demonstrat, draga de ea, că atunci cînd e vorba de o dragoste sinceră și curată, vîrsta nu contează. Așa cum se spune că nici sexul nu contează. De fapt, anonimatul Internetului este o tentație irezistibilă, la adăpostul unei parole poți să spui orice, poți să înghiți minciunile altora și să le servești propriile tale minciuni, poți să te declari miliardar sau star de cinema, poți să difuzezi poezile și alte texte, să vinzi gogoși sau să răspîndești viruși...

Bunicuța din Cluj este, mai ales, dovada clară și categorică a faptului că internetul (și calculatorul, în general) nu constituie domeniul rezervat al copiilor și tinerilor. La noi, ca și în toată Europa, la multe cluburi ale pensionarilor se organizează cursuri de informatică. Pentru ca bunicii să fie în pas cu vremea și să-și poată ajuta nepoții la teme de casă, ca pe vremuri.

Amorul si Marele Zid

Un chinez intră pe un chat și se împrietenește cu o chinezoaică. Luni de zile discută prin calculator, își trimit e-mailuri amicale, apoi de dor și de amor, pentru că fiecare simte că a întâlnit, în sfârșit, un suflet care să-l înțeleagă. Sosește și momentul în care cei doi ajung la concluzia că așa nu mai merge, e-mailul nu le mai ajunge, chat-ul nu-i mai satisface, trebuie să se întâlnească în carne și oase, să se vadă, să vorbească ochi în ochi, gură la gură... pardon, asta-i de la cursul de prim ajutor, deci, pe scurt, decid să continue în plan concret frumoasa lor prietenie virtuală.

Dar vai, acum vine drama, melodrama, telenovela reală! Cei doi ciberîndrăgostiți sosesc la locul (public) stabilit și, fără măcar a-și spune bună ziua, încep să se bată și să-și smulgă reciproc părul din cap, ceea ce nu seamănă a declarații de amor nici măcar în China.

Sigur, eu pot să-i înțeleg. Care soț e fericit când, în locul făpturii minunate pe care a cunoscut-o în ciber spațiu, o găsește la locul întâlnirii

pe propria-i nevestă? Care soție nu are dreptul să se înfurie când, în locul bărbatului ideal care o copleșea virtual cu iubirea lui pătimășă, îl întâlnește pe propriul ei soț, cât se poate de real și absolut neideal?

Problemă pentru cititori: Să se calculeze probabilitatea acestei întâlniri. Date ajutătoare: populația Chinei – unu virgulă doi spre unu virgulă trei miliarde de locuitori, dintre care o sută de milioane au acces la Internet.

Cîți ani ai? Pe bune?

Un site gasit din întâmplare m-a provocat să-mi aflu vîrsta reală, calculată pe baza unui chestionar foarte amănunțit. Am aflat că vîrsta reală poate fi mai mare sau mai mică decît cea măsurată de la data sosirii pe lume. În funcție de diferiți factori – alimentație, mișcare sau lipsa ei, fumat, consum de droguri, condus automobilul, boli prezente și trecute, ereditate etc, vîrsta reală crește sau scade cu luni, chiar ani de zile. Personal, am motive să mă felicit – chiar așa, cu un pachet de țigări pe zi și o viață mult prea sedentară, vîrsta mea reală este cu aproape trei ani mai mică decît cea din acte.

Dar, desigur, e loc de mai bine. Cei de la Real Age sunt foarte amabili și-ți trimit zilnic un “pont”. Ce să mănînci, cum să te miști, ce să faci ca să-ți fie bine și cu cît îți reduce acțiunea respectivă vîrsta reală.

la să vedem la ce rezultat ajung dacă ascult toate sfaturile lor. Deci, mănînc zilnic de cinci ori legume sau fructe, asta-mi reduce vîrsta cu 4 ani. Mă văd mai des cu prietenele și prietenii, încă 1 an și trei luni mai puțin. Ia te uită, dacă-mi vînd mașina și-mi cumpăr una mai mare, mai scad 1 an jumate. Hai s-o fac și pe asta, ce nu dă omul ca să întinerească. Dorm 8 ore pe noapte și mai scad 3 ani. La micul dejun nu-mi lipsesc din menu fulgii de ovăz, datorită cărora se mai topesc 3 ani. Am adoptat un maidanez, pentru că dacă ai un cîine mai cîștigi un an de viață. Ronțați semințe de floarea soarelui, sunt bune împotriva radicalilor liberi, mai scad, n-o să vă vină să credeți, 6 ani în cap. În același scop, mănînc ardei iute la fiecare masă, inclusiv la desert. Beau apă, 8 pahare pe zi, eventual mai mult, în nici un caz mai puțin, mai scap de 4 ani. Fac gimnastică. Îmi cumpăr un costum de lycra, așa cum mi s-a recomandat și mă apuc de alergat și ridicat greutăți, ca să mai scad 8 ani și jumătate. Ascult muzică, nu pentru că-mi place, ci pentru că mă face cu 2,4 ani mai tînără. Elimin grăsimile din alimentație și odată cu ele colesterolul – încă șase ani.

Altceva? A, da, last but not least, sexul, desigur, cum era să-l uit, sexul mai reduce șase ani și jumătate din vârsta mea. Numai că, dacă mai țin eu minte aritmetica învățată pe la vârsta la care am ajuns după toate scăderile, am acum 11 ani și bărbatul din viața mea poate fi arestat pentru pedofilie.

Va urma (Romeo si Julieta, varianta interactiva)

Țineți minte acel serial sau acele seriale la care, în finalul fiecărui episod, telespectatorii trebuiau să voteze pentru o variantă sau alta de final? Ei, există și pe Internet așa ceva, povestirea interactivă, începi să citești, la un moment dat ai două opțiuni, citești (sau scrii, dacă ești în stare. Este chiar mai interesant) care variantă vrei, când ajungi la un punct anume iar trebuie să optezi și tot așa. Teoretic se poate ajunge la o infinitate de variante, multiplu de doi, firește. Cam așa: Ea, domnișoara Julieta Capulet, îl întâlnește la un bal pe tânărul Romeo Montague. Aici încep opțiunile: a) cei doi se îndrăgostesc unul de altul și b) cei doi nu se îndrăgostesc unul de altul. Dacă alegem varianta a), vom vedea că mai departe avem următoarea alegere: a1) familiile celor doi sunt fericite și abia așteaptă ca odraslele să se căsătorească și b1) familiile se află în dușmănie de moarte, așa că nici vorbă de căsătorie. Dacă alegem

varianta a1), avem două posibilități: a1a) cei doi vor trăi fericiți și se vor iubi pînă la adînci bătrîneți, vor avea copii și nepoți; sau, a1b) cei doi vor divorța și-și vor căuta fericirea în alte familii, oferind noi variante de povestire.

Dacă însă alegem varianta b1) avem tot două posibilități: b1a), în care cei doi tineri, copiii cuminți, își ascultă părinții și se despart, pentru a-și găsi o altă pereche, mai potrivită; sau b1b), trec peste împotrivirea părinților și se căsătoresc, în care caz iar avem două opțiuni: b1b1) fericirea tînărului cuplu este atît de mare încît se revarsă și asupra celor două familii dușmane, le inundă de-a binelea, făcîndu-le să accepte în cele din urmă să devină fericiții bunici ai odraslelor ce vor apărea la momentul potrivit și varianta b1b2), în care cei doi tineri nu găsesc altă ieșire decît o dublă sinucidere, spre jalea comună a celor două familii. Dacă alegeți această din urmă variantă... Stop, nu mai e nimic de ales, varianta asta a ales-o în veacul al 16-lea domnul Shakespeare, gata, s-a adjudecat, chiar dacă pe vremea lui nu se inventase copyrightul.

Ananova, Eve Solal si altele

Ananova, prima prezentatoare virtuală de știri, prima cybercrainică, prima... Dar ce nu se poate spune despre această fată frumoasă care nu există? Nu are biografie, nu are viață personală și înlocuiește o prezentatoare reală cu același succes cu care o femeie gonflabilă ține loc de una adevărată sau nechezolul loc de cafea naturală. Internauții preferă să citească știrile de pe site-urile agențiilor de presă sau să urmărească, în Real Video, un jurnal prezentat de o femeie în carne și oase.

Eve Solal are mai multă personalitate. Dă și interviuri. Este fiică de medic, s-a născut la Boulogne-Billancourt, la marginea Parisului și locuiește în Rue de Lappe, lângă Opera Bastille. Are 1.65 m și 47 kg, vrea să devină vedetă și, deocamdată, lucrează într-unul din multele baruri din strada pe care locuiește.

Ce le aseamănă? Inexistența reală și existența virtuală. Ce rost au, de ce au fost create?

Dar nu am timp să mă gândesc la aceste minunate femei care nu există, pentru că secretara mea tocmai mă anunță că am primit un e-mail foarte important.

Cum, nu v-am spus că am o secretară? Știe să lucreze în Excell, Access, Powerpoint, Outlook, Word, citește mesajele, mă anunță pe mobil că am primit un e-mail, ține minte aniversările, corectează ortografia, îmi spune ora exactă și ziua în care suntem, la nevoie face și conversație. O cheamă Noa, e tânără, blondă, cu sîni mari și picioare lungi. Și cu o voce impersonală, la fel ca Ananova. De fapt, îi este rudă. Ruda săracă, evident, din moment ce se mulțumește cu rolul de secretară.

Ei, da, sigur, v-ați lămurit, Noa este o secretară virtuală, pe care am s-o concediez imediat, pentru că n-am nevoie de ea. Ce-mi trebuie mie o secretară cu sîni mari și picioare lungi? Sigur, aș putea s-o dau cuiva care are nevoie. Chiar ea spune „Offer me to your friends!”. Bună fată! Generoasă.

La despărțire, fără să se ridice de pe scaunul pe care stă, picior peste picior, îmi spune: "Okay, bye, bye".

Sinucidere la licitație

Doi tineri sud-coreeni, ea și el, s-au sinucis într-un motel. S-au otrăvit. De ce s-au sinucis ei, nu știu. Poate că părinții nu erau de acord cu relația lor. Poate că unul din ei era căsătorit și nu putea să divorțeze. Poate că motivul era cu totul altul.

N-am aflat nici numele substanței toxice înghițite de cei doi. Să fi fost cianură, ca-n romanele polițiste? Stricnină? Arsenic? Poate un alcaloid vegetal, să zicem nicotină? Sau venin de viperă, extras din gîngășele tîrtoare folosite pentru prepararea unei țării foarte apreciate pe plan local?

Poliția cercetează cazul. Știți ce-a aflat poliția? Că tinerii au băut cupa cu venin după indicațiile unui site de pe Internet, dedicat sinuciderii.

Reporter frenetic cum mă știți, am plonjat în ciber spațiu, să investighez chestiunea. Nu în coreană, ar fi prea mult pentru mine, ci în engleză, firește, limba lui Shakespeare și a lui Bill Gates. M-am gîndi că

trebuie să existe un site www.suicide.com. Și n-am fost prea departe de realitate. Cu un click am ajuns... nu, nu chiar acolo unde doream, ci la pagina unei firme de licitații, care anunța punerea în vânzare a numelui de domeniu respectiv. Prețul este în funcție de cerere și ofertă, ca la orice marfă în economia de piață. Ultimul preț oferit este de 3150 dolari. Prima ofertă, acum două luni, era doar de 25 de dolari. Ieftin ca braga, dar s-a tot licitat și supralicitat, încă nu s-a adjudecat. O dată, de două ori... Dă cineva mai mult?

Dar poate doriți mai multe detalii. Nu poți să cumperi așa, una două, parcă ar fi morcovi sau cartofi. Cu sinuciderea nu te joci. E treabă serioasă. Și firma de licitații e serioasă. Putem afla că pînă acum au fost 16 oferte, înșirate mai jos cu adresă cu tot și cu suma licitată. Aflăm și la din ce categorie face parte sinuciderea online. Ați ghicit? Nu? Păi e foarte simplu. Categoria: Health – Advice. Adică sfaturi pentru sănătate. Evident, păi ce altceva este sinuciderea? Sănătate curată!

Dragostea și viroza

roman

După cum bine știm din istorie, literatură și viața personală, iubirea poate avea consecințe catastrofale (bibliografie: Shakespeare, Opere complete, precum și operele incomplete ale altora). Un exemplu de dată recentă, puternic ancorat în realitatea secolului 21, este povestea de dragoste dintre doi reprezentanți ai tinerei generații de azi, foști șoimi ai patriei, foști pionieri, actualmente onești contribuabili neafiliați politic. Ea este ziaristă la un cotidian, el lucrează ca inginer de sistem. Ei se întâlnesc într-un chat și simt imediat ca sunt făcuți unul pentru celălalt. Iubirea lor crește zi de zi, ca și, vai, factura telefonică, pentru că foarte repede vor trece de la scris (chat și e-mail) la oral (ah, vocea lui, când o sună la două noaptea, repede, pînă nu vine nevastă-sa din baie). Ei, da, el are și-o nevastă, el are și-o nevastă, hei, hai lelița mea, el are și-o nevastă. Dar, după cum veți afla, nu nevasta este de vină pentru consecințele catastrofale pe care le așteptați cu sufletul la gură, ci

altcineva sau altceva, poate soarta nemiloasă care se opune, pentru a cîta oară în istoria multimilenară a omenirii, unei mari iubiri. Cum spuneam, iubirea lor se desfășoară (ce mîndru sună acest cuvînt) platonice, plutind în marea Web sau grăind cu glas duios la telefon. Uneori glasul e mai puțin agreabil, soarta nemiloasă de care vorbeam îi face să se certe, ea plînge, el suferă, dar ce dulce poate fi împăcarea!

De dragul acestor minunate împăcări, ea și el se despart și se regăsesc de nenumărate ori, utilizînd aceleași moderne mijloace de comunicare. Uneori, în momentele lor de mare euforie și optimism, cei doi visează o întîlnire concretă, abia așteaptă să se vadă, să se îmbrățișeze... dar, vai, exact atunci vine doamna soartă nemiloasă sau vreun drăcușor sau cine știe cine și-i face să renunțe la orice întîlnire, să se despartă definitiv și irevocabil, mai bine acum decît mai tîrziu, cînd ar putea fi prea tîrziu. Așa că, într-o noapte caldă de iarnă, cei doi decid împreună să-și continue viețile separat. Despărțirea e grea, plină de jale și de suferință, ea ratează un reportaj de pagina întîi, el, de supărare, nici nu-și dă seama că a căzut serverul, ea primește o sancțiune de la redactorul-șef, el e dat

afară, dar ce contează aceste fleacuri pe lângă disperarea lor... Peste o zi sau două el nu mai rezistă, revine, iubirea e prea mare, nu poate renunța, așa că-i trimite, în semn de împăcare, un e-mail gingaș și suav ca Windows 98, cu un *attachment* floral animat cu inimioare roșii. „I love you”, scrie el în mesaj. Ea e fericită, el e fericit, toata lumea râde, cîntă și dansează (film sovietic), fericirea e generală, dă pe-afară, spre bucuria Romtelecom care numără impulsurile.

Dar vai, abia acum vine catastrofa, îndelung pregătită off line, ca să nu zic în umbră. El, de fapt, nu voia sincer să se împace, a, nu, ci să se răzbune pe ea, care refuzase să fie a lui, iar așa-zisul e-mail de împăcare conținea o armă letală, un virus ucigător și deosebit de molipsitor. Iar ea, eroina noastră, în naivitatea ei de îndrăgostită, nu-și dă seama imediat de perfidia lui, nu înțelege ce pericol reprezintă pentru sănătatea populației de calculatoare și transmite mesajul de amor prietenelor (care fuseseră alături de ea în momentele grele ale

despărțirii), pentru ca acestea să-i împărtășească bucuria. Care prietene la rîndul lor trimit florile cu inimioare altor prietene și prieteni, care...¹

Molima se răspîndește cu repeziciune, cuprinde toată țara, tot globul, omenirea e șocată de consecințele nefaste ale acestei povești de

¹ *Cititorul-internaut știe prea bine, deja, uneori dintr-o amară și costisitoare experiență, că nu numai viața organică, ci și cea virtuală este supusă în permanență atacurilor unor microorganisme. Dacă marile epidemii de ciumă sau holeră au decimat, la vremea lor, populația unor continente, epidemiile virtuale au, în aceste vremuri de globalizare, efecte dureroase la scară planetară.*

Un student din Filipine oftează duios I love you și mii de computere de pe glob se îmbolnăvesc de dor. Un bărbat încornorat se răzbuună pe tot restul lumii trimițînd o poză care promite s-o arate pe nevasta lui dezbrăcată și toți voyeurii de pe Internet se trezesc că li s-a șters tot ce aveau mai important în calculatoare. Era să scriu tot ce aveau mai hard, dar ar fi sunat ambiguu. Și nu de asta ne arde, cînd vedem ce cataclisme poate provoca un nenorocit de microb virtual.

dragoste și nimeni nu mai îndrăznește să-i spună iubitei sau iubitului „I love you!” nici măcar în glumă.

Așa s-a sfârșit o frumoasă poveste de dragoste online. În schimb producătorii de soft anti-virus vor trăi fericiți pînă la adînci bătrînețe.